

[Gørt Petersen.]

slog, at man skulle nationalisere kapitalmarkedet — det er banker og pengeinstitutter — og jeg kan da godt føje til, som det moderate menneske jeg er, at hvis man endelig ikke vil det, så kunne man sætte en stærk offentlig repræsentation ind i de pågældende pengeinstitutter og sørge for, at der derigenom sker en samordning og en samfundsmæssig styring af den økonomiske udvikling her i landet. Jeg sagde, at man kunne rydde op på kreditmarkedet, at man kunne gøre noget ved rentefradragsretten og afskaffe de skattelove, som gør den, der sparer op, til noget nær idiot. Jeg sagde, at man kunne bruge den lov, som blev vedtaget af et flertal i det forrige folketing, om en selektiv styring af kreditformidlingen, sådan at kreditten gik derhen, hvor der samfundsmæssigt er brug for den. Jeg sagde, at man kunne rydde op i hele det mere eller mindre ukontrollerede system af pantebreve og andre værdipapirer, at der her var brug for et hurtigt og drastisk hug, hvorved man kunne komme sorte penge til livs og sanere pengevæsenet. Jeg sagde, at man kunne rydde op i fidusfradragsreglerne inden for beskatningen, også herved kunne man sanere økonomien.

Statsministeren skal ikke komme og sige, at der mangler forslag om, hvad der kan gøres, men det er da helt i orden, hvis statsministeren var ærlig og sagde, at de forslag vil han ikke vide af, for det er imod hans politik, det er imod venstres politik. Det ved jeg da så udmærket godt, og det er i og for sig en ærlig sag, men det er da også derfor, at jeg forudser, at hvis der skal findes et alternativ til indgreb mod dyrtidsportionerne — og statsministeren vil jo have et alternativ for at frafalde dette indgreb — så skal det være et alternativ, som svarer helt og fuldt til venstres politik, til det, der kaldes en liberal politik. Det er en ærlig sag. Jeg synes bare, det skal være helt klart med det samme. Og jeg vil tvivle umådelig meget på, at et sådant alternativ, da vi har forstået, at venstres program ligger statsministeren og denne regering så voldsomt på sinde, kan samle et flertal her i denne sal.

Statsministeren siger, at regeringen lægger op til smidighed i forhandlingerne, man erkender sin position som en mindretalsregering. Men samtidig siger han også, at rege-

ringens forslag er præget af venstres valgoplæg, og venstres valgoplæg er vel igen præget af venstres program og ideologi osv.

Han siger endelig, at de forslag, kriseforslag, som de kaldes, der er lagt frem her, udgør en helhed, og det er da også ud fra den synsvinkel, at vi andre betragter dem.

Så endelig til slut: jeg mener, at et princip er klart blevet lagt frem af regeringen og drøftet her i de sidste 2 dage. Videre, at dette folketing meget vel kan tilkendegive over for en regering og især over for en mindretalsregering med så smal en basis som denne, at visse løsninger hentet fra venstres partiprogram afviser man med det samme, at det er spild af tid at drøfte dem. Det er det, vi har ønsket at gøre, og vi gør det på baggrund af, at et flertal i denne sal helt åbenbart klart har taget afstand fra det principielle i regeringens forslag om indgreb mod dyrtidsportionerne.

Så er spørgsmålet, om man skal lade sig skræmme af regeringen. Det er jo det, fremskridtspartiet helt åbenlyst gør. Man siger, at SF's dagsordensforslag egentlig er saglig rigtigt, men regeringen truer med at gå af, hvis det bliver vedtaget, og så må vi hellere stemme det ned. Nå ja, om 3 eller 4 uger er vi ved den næste korsvej. Vil man så igen lade sig skræmme af denne regering, som er dygtig, når det drejer sig om at true med at bruge opløsningsretten? Vil man igen lade sig skræmme, får vi i realiteten en mindretalsregering, som truer sig igennem og skaber sig et flertal dér, hvor der egentlig ikke var basis for det.

Og endelig til slut: hvis man ikke bremser nu, så kommer de, som undlader at bremse, men som i øvrigt er uenige i regeringens politik, under mistanke for, at man måske alligevel er ude på at finde et eller andet kompromis om et indgreb i dyrtidsordningen. Den mistanke må man leve med. Jeg håber, den bliver dementeret i løbet af 3-4 uger, men vi får jo se.

Der blev sagt nogle manende ord til mig af hr. Kjeld Olesen om demonstrationer osv. Jeg tror, at det, man ude i den arbejderbefolkning, som hr. Kjeld Olesen og hans parti har tilknytning til, og som mit parti har tilknytning til, venter, er, at vi demonstrerer imod en reaktionær regering, som lægger op til et stortilet attentat på arbejderbefolkningens rettigheder. Jeg tror, det er det,